

Πατσάρη, Μεσαιων. Έπος. Ἀνδρου
ΕΕΒΔ, 4, σελ. 76-77

Διηγής

18-19 αι.

·Υπό Πατσάρη διηγούεται ότι άνω. αἱ ἔρης ἐπιχρεψαι συζύγεται επὶ^{τη} δύο μαργαρίτων πλατύν, αἱ δύοις χρωμάτεσσιν ως ιδιαίτερα τάφου ἐν τοῖς τοις ἐνοριάσμοντας τοις χωρίοις Ἀμολόχου·Ἀνδρου:

«1810 ἐπέρθη δε ταρουσα
εὐλίγια πάρα τον δούλου τον θεού^{την}
Γιάννη τον μαστρο διηγής
μετεορου τον ναού τον τον».

«Ενδοθὲ ούτε ο δούλος
τον θεού διηγής τον μαστρο
γιάννη μετεορου τον ναού τον τον
εν ετι 1804».

Ἐζησεν τοῦ ναοῦ τοῖς ναὶ δεῆσι τῷ εἰσερχομένῳ διά τῆς μεσαίας δύρας εὑρίσκαι ἀναγεγρυπέντε πεπλοῦ μαρμάρου παρόστασις τῆς θεοσύνης προσεύοντος τῷ δεῖπνῳ Βρέφος. Καρεκδεν τοῦ ἀναγρύψου η ἔργης ἐπιγράφεται με-
μηλιώδεσι γράμμασι:

«Δι εὔρος ναὶ δάπα
νης τοῦ δούκου τοῦ δεοῦ Δι
μιτρής μετορθας τον ναον
τοῖς τον ποτε ματερογι
ανουγι μοσ εν ετι 1780»

Ἀριστερά δὲ τῆς δύρας τοῖς εὐρίσκαι ἔστερον μάρμαρος φέρον ἐν
ἀναγρύψῃ διπλέφαλον δέρεον, βασταζόμενα στέμμα, μετα χρονολογίας 1780.

Ἐτ τῷ ναῷ τοῖς εἴρηται ἐπενεοιχισμένα ποττὸν μάρμαρα ναὶ πάρινοι
γίθαι, αντηνορεῖς ποτε τον τοῦ Ἐζησεν τοῦ Ἀριστούρχου ναόν, τον μαζούνε-
ρον επιμέρος Μοναστηρίου ».

